

Raport narativ mobilitate Erasmus+ Université Catholique de Lille, Franța 2018-2019

O discuție avută în anul doi cu câțiva buni prieteni și colegi mai mari a stârnit în mine curiozitatea de a afla mai multe despre bursele de mobilitate Erasmus+. Încurajată mereu să spun da provocărilor ce implică ieșirea din zona de confort, autocunoaștere și dezvoltare, am simțit că această experiență este pentru mine și că nu trebuie nicidecum să o ratez.

Știam că anul cinci este cel mai propice moment pentru a profita de această oportunitate extraordinară, așa că am fost motivată să închei anul trei cu o medie cât mai bună și să reiau în anul patru pregătirea la limba franceză atât de dragă mie, dar ușor neglijată în anii de facultate. Alesesem așadar și fără prea multe ezitări Franța. Să fi fost curiozitatea-mi nativă, limba, dorința de a cunoaște mai multe despre cultura și modul de viață ale francezilor, ceea ce știu în mod cert este că am ales Lille și datorită programei universitare de calitate și a bunelor practici medicale recunoscute internațional.

Așa se face că în prima zi din septembrie am luat avionul către orașul ce urma să mă găzduiască pentru următoarele 11 luni și să îmi ofere o experiență de neuitat.

Am fost întâmpinată cu zâmbete calde și cu o amabilitate aproape ieșită din comun.

Am locuit într-un cămin cu studenți din toate colțurile lumii, străini ce s-au transformat inevitabil în prieteni alături de care am trăit clipe de neuitat.

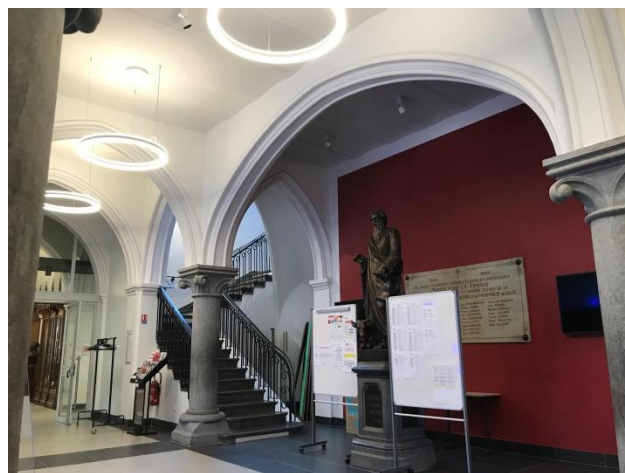
În ceea ce privește anul universitar la Université Catholique de Lille, acesta este împărțit în perioade de cursuri ce alternează cu perioade de stagii, fiecare durând în medie 6 săptămâni.

Am spart gheața cu stagiul de urgențe în pediatrie unde, deși inițial am fost un pic dezorientată și lucrurile se desfășurau cu o viteză caracteristică, am fost nevoită să țin pasul și implicit mi-am îmbunătățit considerabil și foarte repede abilitățile de comunicare, înțelegere și chiar de redactare a observațiilor medicale în limba franceză. La fiecare stagiu, în fiecare serviciu m-a suprins buna dispoziție a personalului medical, amabilitatea, disponibilitatea de a răspunde la orice fel de întrebare și de a explica, dar cel mai mult m-a impresionat încrederea și respectul vizavi de studenți. Am fost încurajată să preiau singură pacienți, fapt ce m-a responsabilizat enorm și m-a făcut să mă simt utilă, cele opt ore petrecute zilnic la spital parcă zburând.

Perioadele de cursuri asociau câte 2-3 materii și se încheiau cu susținerea examenelor scrise. Deși prezența nu era obligatorie și de obicei cursurile constau în discuții pe baza unor cazuri clinice, studenții fiind nevoiți să parcurgă materia înainte, sala era mereu plină. Am reînvățat să învăț și mi-am dat seama că într-adevăr este mai dificil de asimilat informații în altă limbă.

Examenele constau în dosare progresive cu întrebări pe cazuri clinice, dar și întrebări individuale teoretice, testându-se în primul rând capacitatea de gândire și având practic ocazia de a simula adevărate consultații. „Joaca de-a medicul” nu mai părea chiar o joacă și, pe măsură ce acumulam noi cunoștințe pe care aveam ocazia să le corelez cu clinica, câștigam încredere în mine și îmi întăream motivația de a deveni un medic foarte bun.

Orașul mi-a oferit mai mult decât un cămin și educație de calitate. Mi-a oferit prietenii, lecții de cultură, plimbări lungi pe străzi pietruite ascunse printre clădiri armonios conturate, dar și posibilități nelimitate de evadare în împrejurimile-i la fel de frumoase.

Nu pot spune că a fost ușor - examene, birocrație, dor - dar aş lua-o oricând de la capăt pentru că a meritat din plin. Erasmus a fost despre bune practici, (auto)cunoaştere, autodepăşire, dar mai ales despre oameni, despre mine şi poate în curând va fi despre tine.

Andreea Natalia POPA